

Poukázal-li pak žal. úřad vedle majetkových poměrů v užším slova smyslu, t. j. stavu jmění také k výdělkovým poměrům st-lovým, nelze v tom shledati nic nezákonného, neboť, uvádí-li odst. 3. § 3 zákona, že má při stanovení výše dávky býti přihlíženo k majetkovým poměrům, má tím na mysli celkovou hospodářskou situaci dotyčné osoby, jíž se úřední úkon týče, která se vedle výše movitého a nemovitého jmění jeví i v jejích výdělkových poměrech.

Naproti tomu shledal nss důvodnou námitku stížnosti, že si žal. úřad nezískal pro posouzení majetkových poměrů st-lových dostatečného podkladu. — — —

Č. 6503.

Policejní právo trestní (Slovensko): I. * Ustanovení § 108 zák. čl. V:1878 o promlčení pokračování trestního řízení platí také pro přestupky policejní. — II. * Sdělení rozsudku vyšší stolice, odsuzujícího obviněného pro policejní přestupek, je součástí trestního řízení. Promlčení pokračování trestního řízení nastává tedy za předpokladů § 108 zák. čl. V:1878, nebyl-li rozsudek v promlčecí lhůtě odsouzenému sdělen.

(Nález ze dne 26. dubna 1927 č. 21.279/25).

V ě c: Mikuláš L. v H. proti županu župy hontianské v Šahách o přestupek nesplnění soupisové povinnosti.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Trestním nálezem služného v N. jako polic. trest. soudce ze 13. srpna 1921 byl st-l odsouzen pro nesplnění povinnosti k soupisu zabraného majetku nemovitého k peněžitému trestu 200 Kč, v případě nedobytnosti k trestu zamčení na 10 dnů s odkladem výkonu trestu na jeden rok. K odvolání stpú-u, podanému pro nízkou výměru a přiznání podmíněného odkladu trestu, byl nař. rozhodnutím ze 4. listopadu 1921 zvýšen peněžitý trest na 3000 Kč, v případě nedobytnosti na vězení 30 dnů a výrok o odkladu výkonu trestu byl zrušen. Toto rozhodnutí bylo podle doručního lístku ve správních spisech založeného doručeno st-li prostřednictvím příslušného obvodního notáře teprve dne 24. listopadu 1924.

St-l vytýká především, že trest. stihání pro přestupek nesplnění soupisové povinnosti jest promlčeno, ježto v této trestní věci nebyly přes 3 roky podniknuty proti st-li další kroky.

§ 31 zák. čl. XL:1879 o přestupcích obsahuje ustanovení, že možnost zahájití řízení trestní, pokud zvláštní zákon jinak nestanoví, promlčí se v šesti měsících, vyměřený trest pak v jednom roce. V daném případě není zvláštního zákona, jenž by jinak stanovil. Ježto pak cit. zák. článek neobsahuje jiných předpisů o promlčení trestních činů, dlužno podle § 12 cit. zák. článek aplikovati na případ ten všeobecné předpisy, obsažené v trestním zákoníku o zločinech a přečinech (zák. čl. V:1878). Tento zákon v § 108 stanoví, že promlčení přerušuje se usnesením nebo opatřením soudním, jež směřuje pro spáchaný trest. čin proti pachateli, že však promlčení počíná znovu dnem tohoto usnesení nebo opatření.

Mezi stranami není sporu o tom, že rozhodnutí I. stolice vydáno bylo ještě před uplynutím šestiměsíční promlčecí lhůty ode dne spáchaného trestního činu; na sporu jest jen otázka, zda po tomto rozhodnutí nastaly okolnosti, jež další řízení podle § 108 zák. čl. V:1878 vylučují.

Ze spisů správních jest patrné, že z rozhodnutí I. instance podáno bylo odvolání, že žal. úřad rozhodl o něm nálezem ze 4. listopadu 1921, že polic. trestní soudce I. stolice notáři v D. dne 14. prosince 1921 uložil, aby nález st-li doručil, provedené doručení opětovně urgoval, od urgency dne 19. srpna 1922 po více než 6 měsíců však nijakého kroku ne učinil, i že nález onen byl st-li doručen teprve dne 24. listopadu 1924.

Nutno především zkoumati otázku, bylo-li rozhodnutí druhé stolice s účinkem proti st-li vydáno během promlčecí lhůty § 108 zák. čl. V: 1878 a § 31 zák. čl. XL:1879. Nss neshledal, že by tomu tak bylo.

Podle § 158 polic. tr. řádu č. 65.000/1909 s d ě l u j e policejní trestní soud rozhodnutí přítomným účastníkům vyhlášením, nepřítomným doručením. § 159 v poslední větě praví, že trestající rozsudek musí býti v každém případě odsouzenému sdělen. Dle 1. odst. § 162 jest rozhodnutí při líčení učiněné ihned vyhlásiti, a jest podle jeho odst. 5. prohlášení to platné, i když se strany nedostavily, vyjímajíc vůči určitým osobám, a mezi nimi i vůči obviněnému, pokud jde o rozsudek trestající, a vůči odsouzenému, pokud jde o rozhodnutí obsahující odsouzení. Dle § 164 rozhodnutí úřadů apelačních sdělí polic. trest. soud první instance účastníkům cestou doručení, pokud nejsou tu náležitosti druhého odstave pro jeho ústní vyhlášení, a i tu platí pak opět cit. 5. odst. § 162. § 165 obsahuje pak podrobné předpisy, jakým způsobem jest doručení provésti.

Také vykonatelnost rozhodnutí jest podle § 217 vázána na předpoklad, že byla strana o rozhodnutí, jež má býti vykonáno, resp. o výsledku řízení odvolacího nebo obnovy zpravena. Z toho všeho plyne, že sdělení rozhodnutí jest součástí řízení trestního, a že jen tehdy jest rozsudek s účinkem proti pachateli vydán, byl-li mu také podle předpisů polic. řádu sdělen. Toto sdělení se stalo v daném případě dne 24. listopadu 1924.

Ale pak, i když by se pokládala zmíněná urgency nadřízeného úřadu, aby notář nález st-li doručil, také za opatření soudní, směřující proti st-li, jež podle § 108 zák. čl. V:1878 pokračování trest. řízení přetrhuje, uplynula nejpozději dnem 19. února 1923 šestiměsíční lhůta § 108 zák. čl. V/1878 a § 31 zák. čl. XL:1879 od posledního kroku soudního proti st-li, jež vylučuje, aby v řízení trestním bylo proti pachateli pokračováno. Nař. rozhodnutí, vydané po uplynutí této lhůty, jest v odporu se zákonem, a bylo je proto zrušiti dle § 7 zák. o ss.

č. 6504.

Učitelstvo (Slovensko): Učitel církevní školy lidové, který byl k vlastní žádosti pensionován, nemá ani podle § 27 zák. restriktivního č. 286/24 ani podle § 7, odst. 6. zák. č. 287/24 nárok na odpočivné požitky ve výši stanovené pro učitele státní.

(Nález ze dne 26. dubna 1927 č. 5151).